

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců Mgr. Jana Šmakala a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobce: J. W.

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje,
sídlem Škroupova 18, Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. PK-RR/2943/21 ze dne 2. 9. 2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Městský úřad Domažlice nařídil žalobci a jeho manželce (původně druhá žalobkyně, nezaplatila však soudní poplatek a nepřihlásila se jako osoba zúčastněná na řízení) odstranění blíže určené stavby skladu – doplňkové stavby na pozemku rodinného domu žalobců. Z leteckých fotografií totiž dospěl k závěru, že v letech 2004 až 2006 se na místě stavby nacházela hustá náletová zeleň, která byla v roce 2010 odstraněna. V té době se na místě nenacházela žádná stavba ani zbořeníště. Sporná stavba skladu tak vznikla v letech 2012 až 2015. Tuto stavbu bylo třeba hodnotit jako novou, provedenou na místě původní stavby, která zanikla. Za toho stavu bylo třeba, aby nová stavba byla provedena na základě

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

rozhodnutí podle stavebního zákona. Stavebníci však stavbu provedli bez tohoto rozhodnutí a přes výzvu nepožádali o dodatečné povolení stavby.

2. Žalovaný toto rozhodnutí městského úřadu potvrdil. Ztotožnil se s tím, že původní stavba prokazatelně zanikla a sklad byl postaven na jejím místě. Nejde tak o opravu původní stavby, ale stavbu novou, která vyžadovala stavební povolení.
3. Žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného s tím, že po celou dobu správního řízení s manželkou trvali na tom, že nejde o novou stavbu, ale opravu původního vyhořelého hospodářského stavení. Nová stavba nebyla budována, nevyžadovala tedy povolení podle stavebního zákona. Rozhodnutím městského úřadu je žalobce nucen odstranit zcela bezpečnou a funkční stavbu na samotě, která nikomu nepřekáží a nikoho neohrožuje. Rozhodnutí je neseriosní a necitlivé, opírá se jen o nějaké letecké snímky. K nařízení odstranění stavby by stát měl přistupovat pouze v krajních případech, kdy stavba ohrožuje někoho nebo ohrožuje státem chráněný zájem.
4. Žalovaný uvedl, že žalobní námitky nejsou nijak konkrétní, takže je obtížné se k nim blíže vyjádřit. Podmínky pro rozhodnutí o odstranění stavby byly jasně splněny: žalobce nepochybně nepožádal o dodatečné povolení stavby. Šlo také o stavbu nepovolenou, která povolení vyžadovala. Správní orgány jasně vysvětlily, kdy stavba zaniká. Sám žalobce nepochybně, že původní stavba vyhořela. Destrukce původní stavby přitom byla takového rozsahu, že stavba zanikla. To nepochybně vyplynulo z leteckých snímků pořízených v průběhu času, které jsou přípustným a obvyklým důkazem v obdobných věcech. Platí tak závěr správních orgánů, že nelze bez dalšího stavět na stejném místě, v rozsahu a podobě původní stavby, která zanikla. Sporná stavba žalobce je stavbou novou, která povolení podle stavebního zákona vyžadovala.

Posouzení věci

5. Žaloba není důvodná. V řízení správní orgány bez pochyb zjistily, že původní stavba žalobce zanikla. Stávající spornou stavbu tak nebylo možné považovat za opravu stavby původní, ale za stavbu novou. O její dodatečné povolení přitom žalobce nepožádal. Za toho stavu byly zjevně splněny podmínky pro nařízení odstranění stavby.
6. Žalovanému lze přisvědčit v tom, že žalobce převážně rekapituloval dění ve správním řízení, aniž by blíže vyvracel jednotlivé skutkové či právní závěry správních orgánů. Přesto je možné žalobu považovat za dostatečně určitou, neboť z ní je zřejmé, z jakých relativně konkrétních skutkových a právních důvodů žalobce nepovažuje naříkané rozhodnutí za správné. Ty jsou sice převážně výrazem prostého nesouhlasu žalobce s postupem správních orgánů, jde však stále o projednatelné žalobní body.
7. Prakticky všechny rozhodné skutkové a právní otázky byly správně posouzeny již správními orgány. Na jejich rozhodnutí tak lze odkázat. Nad rámec toho soud uvádí:
8. Stavební úřad *musí nařídit odstranění stavby* podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), pokud jsou splněny dvě podmínky: (1) existuje stavba provedená bez rozhodnutí, opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem; (2) tato stavba nebyla dodatečně povolena.
9. *Ad 2)* V souzené věci nebylo sporu o to, že sporný sklad nebyl dodatečně povolen. Nad rámec nezbytného soud žalobci připomíná, že o možnosti požádat dodatečné povolení byl informován 21. 4. 2021 a fakticky měl možnost o ně požádat až do vydání rozhodnutí

městského úřadu dne 22. 7. 2021.

10. *Ad 1)* Za toho stavu tedy bylo třeba vyřešit, zda sporný sklad vyžadoval povolení nebo jiný úkon podle stavebního zákona. Žádná ze stran nerozporovala, že sporný sklad sám o sobě jako nová stavba by povolení vyžadoval (tj. nešlo stavbu ve volném režimu), soud se proto touto otázkou nezabýval. Jediným důvodem, proč by sklad povolení nepotřeboval, by tudíž obecné rovině a skutkových poměrech souzeného případu („oprava“) mohly být udržovací práce či stavební úpravy nezasahující do nosných konstrukcí stavby, neměnící její vzhled či způsob užívání [§ 103 odst. 1 písm. c) a d) stavebního zákona ve znění k 31. 12. 2015, což je právní úprava, podle které nejpozději sporný sklad vznikl].
11. Správní orgány se tudíž správně zaměřily na to, jaké stavební práce žalobce na skladu provedl. Za tím účelem mohly využít i leteckých, popřípadě satelitních snímků, ze kterých je patrné, co se na pozemku žalobce dělo (jsou proto vhodné ke zjištění stavu věci ve smyslu § 51 odst. 1 správního řádu).
12. Z těchto snímků je zřejmé to, co z nich správní orgány dovozují; i sám žalobce to ostatně nepřímou potvrdil. Na místě nynějšího sporného skladu stála původně budova, která byla zásadním způsobem poškozena (není podstatné, zda vyhořela). To plyne při nejmenším z letecké fotografie z roku 2006, na níž jsou patrné zbytky obvodových zdí a náletová zeleň mezi nimi. Nejpozději v roce 2010 byla odstraněna tato zeleň i zbytky obvodových zdí. Následně pak byl vystavěn sporný sklad.
13. Tuto stavební činnost nelze považovat za jakousi běžnou opravu nevýznamnou z hlediska stavebního zákona. Zjevně jde o novou stavbu, byť nahrazující stavbu původní. To je náhled ve správním soudnictví dlouhodobý a ustálený: odstranění převážné většiny původní stavby až do základů a následnou realizaci nové stavby, byť i třeba s využitím fragmentů stavby původní nelze hodnotit jako stavební úpravu (srov. např. rozsudek MS v Praze č. j. 9 Ca 257/2004-48 ze dne 22. 2. 2006, č. 2450/2011 Sb. NSS, a rozsudky NSS č. j. 8 As 31/2007-165 ze dne 28. 1. 2009, č. 2722/2012 Sb. NSS, č. j. 6 As 120/2013-41 ze dne 12. 3. 2014, č. j. 8 As 94/2020-38 ze dne 15. 1. 2021).
14. Úvahy správních orgánů tedy vychází z podkladů, které jsou pro věc relevantní, správní orgány je srozumitelně, logicky a na věc přílehavě zhodnotily, a na takto zjištěný skutkový stav uplatnily správné právo. Sklad žalobce nebyl ani dodatečně povolen, ačkoliv je stavbou, která povolení vyžadovala. Bylo proto třeba nařídit jeho odstranění podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona.
15. Namítal-li žalobce nadměrnou tvrdost a nepřiměřenost takového rozhodnutí, lze mu přisvědčit jen z části. Právě proto, aby nebyly zbytečně odstraňovány stavby, které fakticky nenarušují zájmy chráněné zákonem, je stavební úřad povinen umožnit dodatečné povolení takové stavby. V rámci řízení o dodatečném povolení se pak zjišťuje, zda je stavba nezávadná.
16. Žalobce měl dostatečnou možnost o dodatečné povolení požádat, což však neučinil. Za toho stavu není pochyb, že sklad je výsledkem stavební nekázně žalobce, a zároveň nebylo prokázáno, že nenarušuje i jiné právem chráněné zájmy. Byly tudíž splněny zákonné podmínky pro zásah do vlastnického práva žalobce, kterému žalobce mohl předejít [srov. přiměřeně nálezy sp. zn. II. ÚS 482/02 ze dne 8. 4. 2004 (N 52/33 SbNU 39)]. Zároveň nebylo ani nijak jinak zjištěno, že právem chráněné zájmy v konkrétním případě jsou zanedbatelné či pouze formální (srov. nálezy sp. zn. I. ÚS 1956/19 ze dne 12. 5. 2020). Jde

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

tedy o zásah tvrdý, nikoliv nepřiměřený.

Závěr

17. Z výše uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 29. dubna 2022

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu